UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Alexandro martyre [et] socijs eius. Cap[itulum]. lxxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

deinde in confeſſione nominis xp̄i neruis du-
riſſime ac diutius verberati: ac poſtmodū vin-
ctis poſt terga manibus renibus cruribuſq;
confractis circa rotarū vertiginē aſtricti: vt in
ipſis rotis quaſi contexti viderentur. Succeſſi-
ue quoq; equulei extenſione ſuſpenſi: fumoq;
ſubterpoſito die ⁊ nocte integra vexati. Ad ex-
tremū gladio cōſumpti ſunt nono kalen. maij.

¶ De ſancto Alexandro martyre ⁊ ſocijs eius. Cap. lxxxiiij.

ALexander martyr cum ſocijs apud Ludguneñ.
gallie paſſus eſt ſub antonino vero im-
peratore. Qui cū ſctō martyre ypi-
podio cōprehēſus ⁊ in carcerē cōpedit⁹: vt di-
ctū eſt ſupra. x. kalen. maij die tertio a paſſione
ſctī ipſius ypipodij educt⁹ de carcere: primo crudeli-
tate verberantiū adeo laniat⁹ eſt: vt cute ſoluta
coſtarū patefactiſq; viſcerib⁹ interiora corpo-
ris panderantur: deinde crucis affixus pati-
bulo beatū ſpiritum exanimatus emiſit. Paſſi
ſunt aūt cū eo ⁊ alij. xlviij. ſepulti ex vtroq; alta-
ris latere in crypta que incole ſuperpoſito ci-
uitati pulchro ⁊ antiquo opere conſtituta eſt.
Qui paſſi ſunt octauo kalendas maij.

¶ De ſancto melito epiſcopo. Cap. lxxxv.

MElitus aſianus ſardineñ. ec-
cleſie ep̄s iohannis
euāgeliſte diſciplu⁹: q̄ eius geſta
cōſcripſit: tp̄e marci antonij ipe-
ratoris floruit: qui multa vtilia
opuſcula eccl'ie dedit. Naz p̄fato
principi p̄ xp̄iana religione librū apologeticū
ſcripſit. Extare dicunt ⁊ alia: vicz de paſcha li-
bri duo. De optima cōuerſatione liber vn⁹. De
p̄phetis liber vn⁹. De eccleſia liber vn⁹. De ſen-
ſibus liber vn⁹. De anima ⁊ corpe liber vn⁹. De
lauacro ſiue baptiſmo liber vn⁹. De veritate li-
ber vnus. De generatione xp̄i liber vnus. De p̄-
phetia eiuſdē liber vn⁹. De hoſpitalitate liber
vnus. Itē liber q̄ clauis intitulat. De diabolo
liber vn⁹. De apocalypſi liber vn⁹. Eglogarū li-
bri ſex. Hui⁹ elegās ⁊ declamatoriū igeniū ter-
tullian⁹ cauillat in libris ſeptē: q̄s p̄ montano
aduerſus eccl'iam edidit: dicēs illū a pleriſq;
p̄phanū reputari. Quieuit in xp̄o ſctūs melit⁹
viij. kal. maij. hec hieronym⁹ i lib. de illuſtrib⁹.

¶ De ſancto Marco euangeliſta. Cap. lxxxvi.

MArcus euan-
geliſta diſcipulus ⁊ in-
terpres petri apoſtoli
⁊ eiuſdez in baptiſma-
te filius leuiticus ge-
nere ⁊ ſacerdos lega-
lis: diſcipulus apoſto-
lorum poſt paſſionem
domini effectus: cum
beato petro romā profectus eſt: eidez fideliter
adherens. Ubi cum petrus xp̄i euangeliū pre-
dicaret: rogatus a fratribus qui erāt rome: bea-
tus marcus breue euangeliū ad perpetuā me-
moriam: prout ex ore petri audierat: fideli ſtilo
latinoq; ſmone cōſcripſit. Quod vidēs petrus
approbauit: ⁊ eccleſie legendū ſua auctoritate
tradidit. Uidens aūt petrus marcū in fide con-
ſtantē ipm̄ protoep̄m aquileiā deſtinauit. Quo
cū veniſſet marcus in ſuburbio ciuitatis reppe-
rit iuuenē leproſum filiū vlphi. Quem in chri-
ſti nomine a lepra mūdauit: ⁊ ipm̄ cum patre et
omni eius familia ad fidem xp̄i cōuerſos ſacri
baptiſmatis vnda perfudit. Ibi quoq; ſua pre-
dicatiōe infinitū ppl'm xp̄o dn̄o acquiſiuit. Ibi
etiam euangeliū ſuū quod al's rome latinis lit-
teris conſcripſerat: iterū greco eloquio exara-
uit. Quod vſq; hodie in aquileieñ. eccleſia cum
ſede eburnea in qua ſedens illud ſcripſerat de-
monſtrat. ¶ Cum ergo beatus marcus ad ma-
giſtrum reuiſendū poſt aliquot annos vellet ac-
cedere. Hermagorā ciuem aquileieñ. eius diſci-
lum a populo in pōtificem electū: romā ſecum
adduxit: ipmq; loco marci in ep̄m conſecratuz:
beatus petrus ad gubernandā aquileieñ. eccle-
ſiam deſtinauit: marcū vero diuina admonitione
ad predicandū alexandriā miſit. ¶ Tante autē
humilitatis euāgeliſta dn̄i fuiſſe dicitur: vt ſibi
pollicem amputaret ne ad ſacerdotiū q̄ſi man-
cus p̄moueri poſſet: verū diſpoſitio dei ⁊ aucto-
ritas petri preualuit: vt nec ſic amitteret in ope
quod meruiſſet in genere: mox aūt ſanctus ale-
xandriā veniēs de naui egreſſus eſt: calciamen-
tum eius diruptū eſt. Quod cuidā calcifici no-
mine aniano iuxta portā ciuitatis habitāti tra-
didit reſarciendū. Et ille calceū emendās in la-
borando ſubulo ſiniſtram manū grauiter vulne-
rauit: ⁊ pre dolore: vnus deus voce magna ex-
clamauit. Cuz aūt beatus euāgeliſta vnius dei
nomen audiſſet gauiſus eſt: eo q̄ proſperum fe-
ciſſet dn̄s iter ſuū: expuenſq; in terrā fecit lu-
tum ex ſputo: ⁊ in xp̄i nomine vnxit manū viri:
⁊ ſtatim ſanata eſt. Quem anianus in domum
ſuam introduxit. Interrogās quis: vel vn̄ eſſet
illud nomē q̄ tantā efficaciā haberet. Cui bea-
tus marcus xp̄m dn̄m predicauit: ⁊ ipſum cum
oīni domo ſua baptizauit. Deinde ingreſſus ci-
uitatem euangeliū predicabat: ⁊ oēs infirmita-
tes curabat ac demones effugabat: etiam mor-
tuos ſuſcitabat. Sicq; doctrinis ⁊ virtutib⁹ infi-
nitum xp̄o populū acquirebat. Et vt ſcribūt de
eo philo iudeo⁊ doctor: ⁊ papias ep̄s hieropo-
litanus ad tātā perfectionē vite xp̄ianos quos
conuerterat adduxit: vt vitā apoſtolicā p̄miti-
ue eccleſie ſectantes oēs cōmuniter viuerent: ⁊
nemo quicq̄ propriū poſſideret: monaſticum eſt
ordinē primus egyptijs tradidit: ⁊ ſacre p̄feſ-
ſionis regulā m'tis inſtituit: vnde ⁊ poſtmodū
in egypto monacho⁊ cenobia ⁊ cellule infinite